

jeg har at udtale, skal jeg søge at holde mig denne Paamindeelse efterrettelig, og jeg skal saaledes ikke komme ind paa at indbegaa de Udtalelser, som vi hørte af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Vossien), og hvormed han motiverede Indbringelsen af Dagsordenen. Kun være det mig tilladt med et Par Ord at berøre en enkelt Ytring af ham angaaende Indbringelsen af dette Lovforslag og andre Lovforslag, der staa i nær Forbindelse dermed, i det andet Thing. Det ærede Medlem saae i den af Regjeringen brugte Fremgangsmaade en Tilfidesactielse af gammel konstitutionel Prægis og en Tilfidesactielse af, hvad man skulde Folkethinget, særlig naar der ses hen til Lønningslovenes finansielle Betydning. Jeg tror, at jeg efter den Stilling, som begge Thing indtage til hinanden, har været fuldt berettiget til at indbringe saavel dette Lovforslag som Lønningsforslagene i det andet Thing, og at det var ganske naturligt efter den Gang, som Revisionsarbejderne hidtil have taget, at jeg i Nar har indbragt dem først i Landsthinget. Naar ethvert Lovforslag, som medførte finansielle Udgifter, først skulde behandles i dette Thing, vilde det være overordentlig saa Lovforslag, som kunde komme først til Behandling i det andet Thing. — Med Hensyn til min Stilling til det af mig indbragte Lovforslag skal jeg kun bemærke, at jeg har fulgt den samme Vej, som betraadtes i 1872, da Hærloven første Gang forelaa til Revision, en Vej, som er bleven fulgt af senere Krigsministre, og hvis Resultat i Nar har fundet sin fulde Tilføjning i Landsthinget, nemlig at holde paa det Bestaaende, paa Hærloven af 1867, der i det Hele taget har vist sig som god og brugbar, og ikke gaa bort fra den Grundtanke, som ligger deri, men kun søge at rette de Mangler og afhjælpe de Ulemper, som flere Aars Erfaring har vist klæbe ved denne Lov. — Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds udtalte i et af sine senere Foredrag, at det, der var blevet bragt i Forslag af Folkethingets Flertal i de senere Sæssioner, var i fuld Overensstemmelse med Hærloven af 1867, langt mere i Overensstemmelse dermed end Regjeringens Forslag, idet Hærloven af 1867 maatte betegnes som et bestemt Skridt henimod Gjenneførelsen af Folkevæbningens Tanke. Jeg vil indrømme, at det ærede Medlem kan have Ret i Paastanden om, at Hærloven af 1867 var et Skridt henimod Realisationen af Folkevæbningens Tanke, men dermed er ingenlunde givet, at man dengang tænkte paa at tage yderligere Skridt i den Retning; man var gaaet saa langt, som man troede, det var nødvendigt og forsvareligt, og man er ikke gaaet bort fra denne Tanke ved Regjeringens Revisionslovsforslag. Det, som skiller Regjeringen og Flertallet i dette Thing, er jo netop det, at Flertallet ved det Forslag, som det her har indbragt, er gaaet et yderligere Skridt i Retning af Folkevæbning, et Skridt, som efter Regjerin-

gens Opfattelse er meget for langt og meget for stort, men Flertallet har derhos udtryffeligt udtalt, at det kun var det første Skridt, som det var gaaet, og det vilde gaa endnu langt videre for at gennemføre Principet, det vil altsaa sige, at føre os fuldstændig over til Militærsystemet. Jeg skal ikke komme ind paa en Forhandling om Militærsystemets Fortrin eller Mangler, uagtet flere ærede Talere have udtalt sig derom, thi det ligger udenfor Forhandlingernes Omraade for Diebliffet, men jeg skal dog kun tillade mig den Bemærkning, at, naar man har fremtrukket de Begivenheder, der have fundet Sted i indeværende Sommer, som indeholdende et Forsvar netop for Militærsystemet, saa tror jeg, man tager storlig fejl i den Genføende.

Den ærede Forslagsstiller gif dernæst over til nærnere at omtale den foreslaaede Dagsorden, som han oplæste her for Thinget. Denne Dagsorden lyder jo paa, at i Erkendelse af, at der efter Regjeringens Optraeden ikke kan være Tale om at gennemføre denne Sag under det nuværende Ministerium, gaar Thinget over til næste Sag paa Dagsordenen. Naar man nu ser Ordlyden af dette Forslag til en motiveret Dagsorden, saa kunde det jo synes, som om det, at man ikke vilde behandle Sagen videre, var grundet deri, at Regjeringen var fremkommet med et Forslag om en Hærorbning, som var vidt afvigende fra, hvad Flertallet i dette Thing ansaa for at være det Rette, og at man ikke kunde formode, at denne Regjering vilde skifte Ansættelse og fremkomme med Forslag, som gif mere i Retning af, hvad Flertallet ønskede. Dette var jo den smukkeste Udtydning af Ordlyden af den motiverede Dagsorden, men at en saadan ikke er tilstedelig, har jo det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds og flere andre ærede Talere sørget for, idet det er blevet udtalt, at det er selve den nuværende Regjeringens Tilstedeværelse, uanset hvorledes Forslaget er affattet, som er den væsentligste og betydeligste Hindring for, at Sagen kan fremmes; (Modsigelse); ja saaledes har jeg maattet opfatte de Udtalelser, jeg hørte fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds og fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Der er her blevet udtalt under Forhandlingerne, at det ikke alene er dette Forslag, men mange andre vigtige Forslag, som ikke kunne nyde Fremme, fordi de ere fremkomne fra en Regjering, som er i saa lidt Overensstemmelse med Flertallet i dette Thing. Der er ikke blevet nævnt — jeg tror, at den stenografiske Beretning vil vise, at jeg har Ret i min Udtalelse — at det var Forslagenes indre Natur og Bessaffenhed, som var Aarsagen til, at man satte sig imod dem, men det er blevet udtalt, at Aarsagen var den, at de vare fremkomne fra den nuværende Regjering. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) søgte Grunden til den nuværende politiske Tilstand